

תלמודו בידו

דף יג עמוד ב

[א] אלו קולות נוהגות במי שאירעה לו אבלות אחר
אבלות ?

[ב] אלו קולות נוהגות באבלות של בוגרת ?

[ג] היכן יחיד מזכיר עננו בתפלה ?

[ד] באלו תעניות שליח צבור מוסיף שש ברכות ?

[ה] אלו הבדלים יש בין שלש התעניות הראשונות לשלש
האמצעיות, ובין האמצעיות לשבע האחרונות ?

[א] 1. רחיצת כל גופו בצונן מותרת וואפילו לרב חסדא האוסר רחיצה לאכל.
2. הכביד שערו, רשאי להקל מעט בתער שהוא דרך שינוי, אבל במספרים אסור.
3. מכבס כסותו במים, אבל לא בנתר וחול המלבנים את הבגד [לסתם אָבֶל אסור לכבס].

[ב] רב חסדא: התירו לה לרחוץ כל גופה בצונן, כדי שיקצפו להינשא לה.
רבא: התירו לה כיחול העינים וקליעת שיער [אבל רחיצה בצונן מותרת לכל אחד (לשון א'').]

[ג] רב יהודה: יחיד שקיבל עליו תענית יחיד, כוללה בברכת שומע תפלה.
יחיד המתענה עם הציבור, קובעה בתפילת הלחש כברכה בפני
עצמה, בין ברכת גואל ישראל לברכת הרפואה.

רב יצחק: בשומע תפלה ואפילו בתענית ציבור, שאינה חשובה דיה לתקן ברכה לעצמה.
ורק שליח צבור אומרה כברכה בפני עצמה. וכן הלכה.

[ד] מסקנא: בשבע התעניות האחרונות בלבד (רש"י).
הוה אמינא: לרב יצחק, אף בשלש האמצעיות. ולרב יהודה, אף בשלש הראשונות.

[ה] בין ראשונות לאמצעיות: ראשונות מותרות בעשיית מלאכה, ואמצעיות אסורות.
בין אמצעיות לאחרונות: באחרונות מתריעים בבית הכנסת, ונועלים את החנויות,
ומוציאים את התיבה [ארון הקודש] לרחובה של עיר.
[התנא בברייתא לא הזכיר הוצאת התיבה, משום ששנה רק את הנעשה בצנעה].